

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 23 grudnia 2021 r. – Syngenta Agro GmbH/Agro Trade Handelsgesellschaft mbH

(Sprawa C-830/21)

(2022/C 128/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Syngenta Agro GmbH

Strona pozwana: Agro Trade Handelsgesellschaft mbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 w związku z pkt 1 lit. b) załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 547/2011 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku przywozu równoległego środka ochrony roślin należy przy jego dystrybucji w innym państwie członkowskim umieścić na opakowaniu nazwę i adres posiadacza zezwolenia z państwa członkowskiego pochodzenia, z którego dokonano przywozu tego środka?
- 2) Czy art. 1 w związku z pkt 1 lit. f) załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 547/2011 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku przywozu równoległego środka ochrony roślin należy obowiązkowo umieścić na opakowaniu w niezmienionej postaci pierwotnie nadany przez producenta numer partii, czy też w zgodzie z tym przepisem pozostaje sytuacja, gdy importer równoległy usunie pierwotny numer partii i umieści na opakowaniu swój własny numer identyfikacyjny, jeżeli importer ten prowadzi ewidencję, z której wynika relacja między używanymi przez niego i przez posiadacza zezwolenia numerami partii środka ochrony roślin objętego przywozem równoległym?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 547/2011 z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów w zakresie etykietowania środków ochrony roślin z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. 2011, L 155, s. 176)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 3 stycznia 2022 r. – Green Network SpA/SF, YB, Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

(Sprawa C-5/22)

(2022/C 128/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Green Network SpA

Strona przeciwna: SF, YB, Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy prawa Unii zawarte w dyrektywie nr 72 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. ⁽¹⁾ – w szczególności w jej art. 37 ust. 1 i 4, które regulują uprawnienia organów regulacyjnych, i w załączniku I – można interpretować w ten sposób, że obejmują one również uprawnienie do nakazania określonego zachowania wykonane przez organ regulacyjny włoskiego rynku energii elektrycznej (ARERA) wobec spółek działających w sektorze energii elektrycznej, polegające na zobowiązaniu tych spółek do zwrotu na rzecz odbiorców, w tym byłych odbiorców i odbiorców niewypłacalnych, kwoty odpowiadającej wynagrodzeniu zapłaconemu przez nich w celu pokrycia kosztów administracyjnych zgodnie z warunkiem umownym, którego dotyczy kara nałożona przez sam ARERA?

- 2) Czy przepisy prawa Unii zawarte w dyrektywie nr 72 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. – w szczególności w jej art. 37 ust. 1 i 4, które regulują uprawnienia organów regulacyjnych, i w załączniku I – można interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy uzgodniony poziom jakości usługi nie został osiągnięty przez operatora rynku, obejmują one w ramach odszkodowania i zasad zwrotu, mających zastosowanie do odbiorców na rynku energii elektrycznej, również zwrot wynagrodzenia zapłaconego przez tych odbiorców, wyraźnie uregulowanego w warunku ujętym w zawartej i przyjętej umowie, które jest całkowicie niezależne od jakości samej usługi, ale jest przewidziane w celu pokrycia kosztów administracyjnych operatora?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. 2009, L 211, s. 55.).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 11 stycznia 2022 r. – Volkswagen Group Italia S.p.A., Volkswagen Aktiengesellschaft/Autorità
Garante della Concorrenza e del Mercato**

(Sprawa C-27/22)

(2022/C 128/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Volkswagen Group Italia S.p.A., Volkswagen Aktiengesellschaft

Strona przeciwna: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sankcje nałożone za nieuczciwe praktyki handlowe w rozumieniu przepisów krajowych transponujących dyrektywę 2005/29/WE (¹) mogą być uznane za sankcje administracyjne o charakterze karnym?
- 2) Czy art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, które zezwalają na utrzymanie w mocy w toku postępowania i uprawomocnienie się administracyjnej sankcji pieniężnej o charakterze karnym wobec osoby prawnej za bezprawne zachowania stanowiące nieuczciwe praktyki handlowe, w odniesieniu do których w międzyczasie zapadł prawomocny wyrok sądu karnego skazujący tę osobę w innym państwie członkowskim, jeżeli drugi wyrok skazujący uprawomocnił się przed zaistnieniem powagi rzeczy osądzonej w odniesieniu do środka zaskarżenia na drodze sądowej pierwszej administracyjnej sankcji pieniężnej o charakterze karnym?
- 3) Czy przepisy dyrektywy 2005/29, w szczególności art. 3 ust. 4 i art. 13 ust. 2 lit. e), mogą uzasadniać odstępstwo od zakazu *ne bis in idem* ustanowionego w art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (włączonej następnie do Traktatu o Unii Europejskiej na mocy art. 6 TUE) i art. 54 konwencji z Schengen?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. 2005, L 149, s. 22).